

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2023. szeptember 28.*

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – 2011/83 irányelv – A 2. cikk 14. pontja – (EU) 2019/771 irányelv – A 2. cikk 12. pontja – Jótállás – A jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó reklámban feltüntetett tulajdonságokhoz vagy az értékesített áru megfelelőségéhez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény – A jótállásra kötelezett kötelezettségvállalása az érintett fogyasztónak a megvásárolt áruval kapcsolatos elégedettségére vonatkozóan – E fogyasztó elégedetlenségének vizsgálata”

A C-133/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2022. február 28-án érkezett, 2022. február 10-i határozatával terjesztett elő

az **LACD GmbH**

és

a **BB Sport GmbH & Co. KG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe tanácselnök, M. Safjan, N. Piçarra (előadó), N. Jääskinen és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az LACD GmbH képviseletében S. Kuhn Rechtsanwalt,
- a BB Sport GmbH & Co. KG képviseletében C. Rohnke Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

– az Európai Bizottság képviselőjében M. Noll-Ehlers, I. Rubene és N. Ruiz García, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. március 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 304., 64. o.) 2. cikke 14. pontjának és az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 136., 28. o.; helyesbítés: HL 2019. L 305., 83. o.) 2. cikke 12. pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az LACD GmbH és a BB Sport GmbH & Co. KG közötti, az LACD által forgalmazott termékeken elhelyezett nyilatkozat jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2011/83 irányelv

- 3 A 2011/83 irányelv (4), (5) és (7) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:
 - „(4) [...] A távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött fogyasztói szerződések egyes vonatkozásainak harmonizációja szükséges az olyan valódi fogyasztói belső piac előmozdításához, amely megfelelő egyensúlyt teremt a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége között, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett.
 - (5) [...] [A] fogyasztók tájékoztatására és az elállási jogra vonatkozó egyes rendelkezéseknek a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében való teljes harmonizációja hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelemhez és a fogyasztói piac jobb működéséhez.
- [...]
- (7) Néhány alapvető szabályozási elem teljes harmonizációjának jelentősen növelnie kell a fogyasztók és a kereskedők jogbiztonságát. [...]”

- 4 Ezen irányelv 1. cikke értelmében az irányelv célja, hogy a fogyasztóvédelem magas szintjének elérése révén hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez azáltal, hogy közelíti a fogyasztók és kereskedők között kötött szerződésekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések bizonyos vonatkozásait.
- 5 Az említett irányelv 2. cikkének 14. pontja akként határozza meg a „jótállás” fogalmát, mint „a kereskedőnek vagy valamely gyártónak (»a jótállásra kötelezett«) a megfelelőség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenően bármely olyan kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli vagy kijavítja, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt”.
- 6 Ugyanezen irányelv „Tájékoztatási követelmények a távollevők között és az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetében” című 6. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A fogyasztót a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve annak megfelelő ajánlat mindaddig nem köti, amíg a kereskedő egyértelműen és érthető módon tájékoztatást nem nyújt a fogyasztónak a következőkről:

[...]

m) adott esetben az értékesítés utáni ügyfélszolgálati és egyéb szolgáltatások, valamint a jótállás megléte és feltételei;

[...]”

A 2019/771 irányelv

- 7 A 2019/771 irányelv 1. cikkének megfelelően az irányelv „célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez és ezzel egyidejűleg magas színvonalú fogyasztóvédelmet biztosítson [...]”
- 8 Ezen irányelv 2. cikkének 12. pontja akként határozza meg a „kereskedelmi jótállást”, mint „az eladó vagy a gyártó (a továbbiakban: a jótállásra kötelezett) bármely olyan kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben az eladónak a szerződésszerűség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenően, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a szerződésszerűséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli vagy kijavítja, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt”.
- 9 Az említett irányelv 24. cikke a (2) bekezdésében előírja, hogy az irányelv rendelkezéseit nem kell alkalmazni a 2022. január 1. előtt kötött szerződésekre.

A német jog

- 10 A Bürgerliches Gesetzbuch (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: polgári törvénykönyv) 443. §-a (1) bekezdésének az alapeljárásra alkalmazandó változata értelmében jótállásnak minősül az eladónak, gyártónak vagy valamely harmadik félnek a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban a megfelelőség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenő bármely kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben, amelynek célja az e jótállási nyilatkozatban vagy e reklámban feltüntetett tulajdonságoknak vagy a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárának visszatérítése, vagy az ilyen áru kicserélése vagy kijavítása, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatás nyújtása.
- 11 E törvénykönyv 479. §-ának (1) bekezdése előírja egyrészt, hogy az említett törvénykönyv 443. §-a szerinti jótállási nyilatkozatot egyszerű és érthető nyelven kell megszövegezni, és másrészt fel kell sorolni azokat a tartalmi elemeket, amelyeket e nyilatkozatnak tartalmaznia kell.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 Az LACD kiskereskedőkön és online kereskedőkön keresztül LACD védjegy alatt forgalmaz sport- és fitnesscikkeket. Pólóit – legalábbis 2013-ig – olyan függőcímkékkel („hang tags”) látta el, amelyeken a következő szöveg szerepelt (a továbbiakban: LACD-garancia)

„LACD-garancia

Minden LACD-termékhez élethosszig tartó garanciát adunk. Ha nem teljesen elégedett valamely termékünkkel, kérjük, küldje vissza annak a kereskedőnek, akitől azt vásárolta. Visszaküldheti közvetlenül az LACD részére is, azonban ne felejtse el nekünk megadni, hogy hol és mikor vásárolta.”

- 13 2018 augusztusában a BB Sport, amely sport- és fitnesscikkeket árul, egy próbavásárlón („*Testkäuferin*”) keresztül két, LACD védjeggyel ellátott pólót vásárolt, amelyek függőcímkéin az LACD-garancia szerepelt.
- 14 Mivel a BB Sport úgy vélte, hogy az e címkén szereplő információk nem felelnek meg a polgári törvénykönyv 443. §-a és 479. §-a szerinti jótállási nyilatkozatra vonatkozó jogszabályi követelményeknek, a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország) előtt keresetet indított az LACD-nek a ruházati termékeken található ilyen címkék elhelyezésének megszüntetésére való kötelezése iránt. Mivel e bíróság elutasította a keresetét, a BB Sport fellebbezést nyújtott be az Oberlandesgericht Münchenhez (müncheni regionális felsőbíróság, Németország), amely helyt adott a fellebbezésnek.
- 15 Az LACD ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország), a kérdést előterjesztő bírósághoz, amely úgy véli, hogy az alapeljárás kimenetele mind a 2011/83 irányelv 2. cikke 14. pontjának, mind pedig a 2019/771 irányelv 2. cikke 12. pontjának értelmezésétől függ, amennyiben az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló, az ismételt jogsértés veszélyére alapított tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megszüntetése iránti keresetnek csak akkor lehet helyt adni, ha az alapeljárás alperesének felrótt magatartás nem csupán a tényállás, hanem a felülvizsgálati kérelem tárgyában hozott határozat meghozatalának időpontjában hatályos versenyjoggal is ellentétes.

- 16 E bíróság először is megállapítja, hogy a polgári törvénykönyv 479. §-ának (1) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségek LACD általi megsértésének megállapítása azt feltételezi, hogy az LACD nyilatkozatban szereplő, az értékesített ruházati terméknek a fogyasztó elégedetlensége esetén történő visszavételére vonatkozó kötelezettségvállalás az e törvénykönyv 443. §-ának (1) bekezdése értelmében vett „jótállásnak” minősül, amely rendelkezés a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 1999. 171., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 223. o.) szereplő „jótállás” fogalmát ültette át a német jogba, és amely 2022. január 1-jétől a 2019/771 irányelv 2. cikke 12. pontjának felel meg.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy még ha a „fogyasztónak a megvásárolt termékkel kapcsolatos elégedettsége” nem is tartozik az „eladott dolog tulajdonságai” közé, mégis a polgári törvénykönyv 443. §-ának (1) bekezdése értelmében vett, „a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely körülménynek” minősülhet. E bíróság emlékeztet arra, hogy e rendelkezést 2014. június 13-i hatállyal a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontjában szereplő „jótállás” fogalmának átültetése érdekében kiegészítették e második kritériummal.
- 18 E bíróság szerint e 2. cikk 14. pontjának vagy a 2019/771 irányelv 2. cikke 12. pontjának sem a szövegéből, sem pedig a szöveggörnyezetéből nem lehet egyértelműen arra következtetni, hogy a fogyasztónak a megvásárolt termékkel kapcsolatos elégedetlensége az e rendelkezések értelmében vett, „a jótállási nyilatkozatban feltüntetett megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely követelménynek” minősül, amelynek bizonyítása maga után vonhatja a vételár visszatérítését, e termék kicserélését vagy javítását, vagy az említett termékkel kapcsolatos bármely más szolgáltatás nyújtását, anélkül hogy az ilyen elégedetlenségnek a termék állapotából vagy jellemzőiből kellene következnie.
- 19 Mindazonáltal, mivel a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítására irányuló, a 2011/83 irányelvben és a 2019/771 irányelvben szereplő cél ezen értelmezés mellett szól, az említett bíróságban felmerül a kérdés, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontja és a 2019/771 irányelv 2. cikkének 12. pontja értelmében vett „jótállás” érvényesítése érdekében hogyan kell bizonyítani a „fogyasztónak a megvásárolt termékkel kapcsolatos elégedetlenségét”.
- 20 E körülmények között határozott úgy a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Fennállhat-e a [2011/83 irányelv] 2. cikkének 14. pontja értelmében vett, a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény és a [2019/771 irányelv] 2. cikkének 12. pontja értelmében vett, a szerződésszerűséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény, ha a jótállásra kötelezett kötelezettsége a fogyasztó személyében rejlő körülményekhez, különösen az áruhoz való szubjektív viszonyulásához (a jelen esetben a fogyasztó belátására bízott, az áruval való elégedettséghez) kapcsolódik, anélkül, hogy e személyes körülményeknek összefüggésben kellene állniuk az áru jellemzőivel?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Objektív körülmények alapján megállapíthatónak kell-e lennie a fogyasztó személyében rejlő körülményeken (a jelen esetben a megvásárolt áruval való elégedettségen) alapuló követelmények hiányának?”

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 21 A főtanácsnok indítványának 2023. március 9-i ismertetését követően az LACD a Bíróság Hivatalához 2023. április 6-án benyújtott beadványában a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a szóbeli eljárás újbóli megnyitását kérte. E kérelem alátámasztása érdekében az LACD egyrészt arra hivatkozik, hogy a főtanácsnok figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy nem üzemeltet online üzleteket. Másrészt az LACD hangsúlyozza a 2019/771 irányelv 2. cikke 12. pontja kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezésének jelentőségét.
- 22 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása. Ezenkívül sem az Európai Unió Bíróságának alapokmánya, sem annak eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek. Következésképpen az, ha az érdekelt nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, önmagában nem indokolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását (2021. október 21-i Beeren-, Wild-, Feinfrucht ítélet, C-825/19, EU:C:2021:869, 24–26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A jelen esetben, mivel – amint arra ezen ítélet 21. pontja rámutat – az LACD a főtanácsnoki indítvány bizonyos részeinek vitatására és az indítvány tartalmára vonatkozó észrevételek előterjesztésére szorítkozik, nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 24 Előzetesen, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság a 2019/771 irányelv 2. cikke 12. pontjának értelmezését kéri, meg kell állapítani, hogy ezen irányelvet a 24. cikke (2) bekezdésének megfelelően nem kell alkalmazni a 2022. január 1. előtt kötött szerződésekre. Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárás tárgyát képező pólók eladására vonatkozó szerződést 2018 augusztusában kötötték.
- 25 E körülmények között együttesen kell vizsgálni azt a két kérdést, amelyekkel az előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a „jótállás” fogalma „a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett, a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény[ként]” magában foglalja a jótállásra kötelezettnek az érintett fogyasztóval szembeni, a fogyasztó személyében rejlő olyan körülményekre vonatkozó kötelezettségvállalását, mint például a megvásárolt áruval kapcsolatos, saját belátására bízott elégedettsége, és amennyiben igen, milyen módon kell e körülményeket bizonyítani e jótállás érvényesítése érdekében.
- 26 A 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontja akként határozza meg a „jótállást”, mint „az eladó vagy a gyártó (a továbbiakban: a jótállásra kötelezett) bármely olyan kötelezettségvállalása a fogyasztóval szemben az eladónak a szerződésszerűség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenően, amely alapján a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett

tulajdonságoknak vagy a szerződésszerűséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelménynek nem megfelelő áru vételárát visszatéríti, vagy az ilyen árut kicseréli vagy kijavítja, illetve az áruhoz kapcsolódó szolgáltatást nyújt”.

- 27 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikke 14. pontjának szövege nem tartalmaz egyetlen olyan elemet sem, amely lehetővé tenné, hogy az irányelv hatálya alól kizárjuk a jótállásra kötelezettek a fogyasztó szubjektív belátására bízott, e „fogyasztónak a megvásárolt termékkel kapcsolatos elégedettségére” vonatkozó kötelezettségvállalását.
- 28 Egyrészt ugyanis e rendelkezés a jótállásra kötelezettek az érintett fogyasztóval szemben fennálló, „a megfelelőség szavatolására vonatkozó jogszabályi kötelezettsége teljesítésén túlmenő”, „bármely kötelezettségvállalására” utal. Másrészt, amint arra a főtanácsnok az indítványának 30. pontjában rámutatott, a semleges és általános „megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény” kifejezés teljes mértékben alkalmas arra, hogy a fogyasztónak a megvásárolt áruval kapcsolatos szubjektív elvárásai teljesülésének elmaradását kifejezze, függetlenül az ezen áru jellemzőire vagy minőségére vonatkozó objektív szempontoktól.
- 29 Továbbá, amint az többek között a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének m) pontjából kitűnik, a „jótállásra” vonatkozó tájékoztatás nyújtása az ezen irányelv szerinti azon kötelezettségek részét képezi, amelyek célja az érintett fogyasztó szerződéskötést megelőző tájékoztatásának biztosítása. Így e 6. cikk előírja, hogy a kereskedőnek egyértelműen és érthető módon tájékoztatnia kell a fogyasztót a jótállás meglétéről és feltételeiről, mielőtt a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés, illetve annak megfelelő ajánlat kötné.
- 30 Márpedig a 2011/83 irányelv 2. cikke 14. pontjának olyan értelmezése, amely szerint a „jótállás” magában foglalja a kereskedő kötelezettségvállalását az „érintett fogyasztónak a megvásárolt termékkel kapcsolatos elégedettségére” vonatkozóan, összhangban van az ezen irányelv által követett, a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítására irányuló célkitűzéssel, a fogyasztók tájékoztatásának és biztonságának a kereskedőkkel kötött ügyletek során történő biztosítása révén, amint azt az említett irányelvnek a (4), (5) és (7) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikke kimondja. Ezen értelmezés ugyanis lehetővé teszi e fogyasztó számára egyrészt, hogy tudomást szerezzen e kereskedő kötelezettségvállalásáról, és hogy előzetesen jobban megismerje a megkötni tervezett szerződés feltételeit annak érdekében, hogy megalapozott döntést tudjon hozni arról, hogy megköt-e egy ilyen szerződést, vagy sem, másrészt pedig, hogy az említett kereskedőtől a vételár visszafizetését úgy érje el, hogy egyszerűen kijelenti, hogy nem elégedett, és ezzel növeli a védelmet ugyanezen kereskedővel szemben.
- 31 Egyébiránt a kereskedő azon kötelezettségvállalása, hogy visszavegye a megvásárolt fogyasztási cikket abban az esetben, ha az érintett fogyasztó nem elégedett, e kereskedő számára az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikkében biztosított vállalkozás szabadságának kifejeződése, amelyet a 2011/83 irányelv értelmezése során szintén tiszteletben kell tartani, összefüggésben az említett irányelv (4) preambulumbekkezdésében kimondott, a fogyasztóvédelem magas szintje és a vállalkozások versenyképessége közötti megfelelő egyensúly biztosítására irányuló célkitűzéssel (lásd ebben az értelemben: 2022. május 5-i Victorinox ítélet (C-179/21, EU:C:2022:353, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Végül arra a kérdésre, hogy objektív módon kell-e megállapítani, hogy az érintett fogyasztó esetleg nem elégedett a megvásárolt áruval, csak nemleges válasz adható, amint arra a főtanácsnok az indítványának 48. pontjában rámutatott. E fogyasztónak az ilyen áruval szemben támasztott

szubjektív elvárásai teljesülésének elmaradását ugyanis értelemszerűen nem lehet objektíven ellenőrizni. Az említett fogyasztónak az ilyen tartalmú egyszerű nyilatkozatát elegendőnek kell tekinteni.

- 33 A fenti indokokra tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikkének 14. pontját úgy kell értelmezni, hogy a „jótállás” fogalma „a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett, a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény[ként]” magában foglalja a jótállásra kötelezettnek az érintett fogyasztóval szembeni, a fogyasztó személyében rejlő olyan körülményekre vonatkozó kötelezettségvállalását, mint például a megvásárolt áruval kapcsolatos, saját belátására bízott elégedettsége, anélkül, hogy e körülményeket objektív módon kellene vizsgálni e jótállás érvényesítése érdekében.
- 34 Figyelemmel arra, hogy – amint az a jelen ítélet 15. pontjában megállapításra került – a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy az LACD-nyilatkozat jogszerűségének vizsgálata céljából a 2019/771 irányelv 2. cikkének 12. pontját is figyelembe kell vennie, hozzá kell tenni, hogy a 2011/83 irányelv 2. cikke 14. pontjának a jelen ítélet előző pontjában foglalt értelmezése érvényes a 2019/771 irányelv 2. cikke 12. pontjának értelmezésére is, mivel a „jótállás” fogalmát e két rendelkezés szinte azonos módon határozza meg, és a 2011/83 irányelvhez hasonlóan a 2019/771 irányelv – amint az 1. cikkéből kitűnik – szintén a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítására irányul.

A költségekről

- 35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 14. pontját

a következőképpen kell értelmezni:

a „jótállás” fogalma „a jótállási nyilatkozatban vagy a vonatkozó, a szerződéskötés időpontjában vagy azt megelőzően elérhető reklámban feltüntetett, a megfelelőséghez nem kapcsolódó bármely egyéb követelmény[ként]” magában foglalja a jótállásra kötelezettnek az érintett fogyasztóval szembeni, a fogyasztó személyében rejlő olyan körülményekre vonatkozó kötelezettségvállalását, mint például a megvásárolt áruval kapcsolatos, saját belátására bízott elégedettsége, anélkül, hogy e körülményeket objektív módon kellene vizsgálni e jótállás érvényesítése érdekében.

Aláírások